

А із захеканого дня...

Олена Матушек

А із захеканого дня
Я нині випряжу коня...
Гайда, мій коню, на роздолля,
Хай розвіває гриву воля,
Хай розвіває, розвіва,
Снаги у серце долива!
А на запрудженій дорозі
Покинемо важкого воза,
Такі нестерпні ці вози!..
І долю хилять терези
Усе в той бік, де "треба", "треба",
Де ні зірок, ні дум, ні неба,
Де шлях вузький,
Де так завізно,
Де ні проїхать, ні пройти
І де назад вертати пізно
І треба – йти...